

המשך מעמוד 3

"תשמע טוב הרב לוי, תשמע טוב, הרב אבולעפיה נעמד על רגליו, עיניו רושפות ברכים ורעמים ושאה נוראה בקעה מפיו: "בושה וחרפה!!!... "שוד ושבר!!!" עכשיו אני מבין מדוע המלך רוצה לעקל ולשודד את בית הכנסת. אתם בעצמכם, הגבאים והמתפללים, בזים למקום, לא מתקנים את הדרוש תיקון, מותירים אותו דולף ושורץ עכברים, אז מה הפלא שמן השמים איבדו את הזכות להימצא בו. עכשיו מיד! תחף ומיד! כולם רצים לשם, מזמינים בעלי מקצוע ומשלמים במזומן לגגנים, ולמדברי השרצים, שישימו קץ למפגעים המבישים, והקב"ה גדול, יעשה הטוב בעיניו." כך הורה הרב.

"כאן כמעט מסתיים סיפורנו. תוך יום יומיים בעלי המקצוע תיקנו את הגג, השמידו את העכברים ושיפצו את בית הכנסת מבפנים ומבחוץ והמלך? והצבא? והתבואה? שומכלום. לא באו, לא נכנסו, נעלמו ואינם כאבק הפורח במדבר. עד כי הסיפור הזה נשכח כמעט לחלוטין מתודעת העיירה ויושביה, אילמלא כתב אותו אחד הגבאים בפניקסו האישי שהתגלגל לאחד מניניו."

"סיפור ענק רונלד. אין דין בלא דין. והחי יתן אל ליבו."

"תודה הרב לוי, ואל תשכח לפקס לי את הסיפור לאמריקה, אני מקריא אותו בסעודה שלישית בין ההערינג לליקר. שבת שלום."

פרי קטן מאחורי הסיפור דיבורי חול

זכויות על בית, על חפץ, על תפקיד ומעמד, הם עניין נזיל. כמו שהן ניתנות לנו כדי להרבות כבוד שמים, הן ניטלות מאיתנו כשיש חילול ה' ופגיעה בקודשי ישראל. נכון, אף אחד מאיתנו איננו יכול ורשאי להתיימר ולשמש כגזבר או פנקסן של בורא העולם, אבל גם הליכה כסומא בארובה זו התממות טפשית. חשובנו נפש נוקב תמיד מועיל. לדאבונו הלב רעה חלה פשתה במקומותינו, דיבורי חול בבתי מקדש המעט. פחות דליפות, כמעט ואין עכברים, אבל דיבורים עלולים לחבל לא פחות.

מילתא דבדיחותא

הסנדוויץ

יום אחד נסע ז'אן באוטווס ואפניו ישבו אה וכן, כעבור מספר דקות הכמין ז'אן באה מצ'א סנדוויץ ונתן אפניו הקטן שסמך אכילו בגוף. "אם לא אכא" הצהיר אלו אפניו, "אמן אה הסנדוויץ איש ישוש נאמור", כעבור מספר דקות נסח האה שוב ושם הגרה בכני "אם לא אכא אני אמן אה הסנדוויץ איש ישוש נאמור", הפעם השלישי כעש בכני סרה בגוף, דפק ז'אן המוסר ספאנט על הכף של האה "אה חוכן אהמליט כהר!" הייג צ'ריך ארדה כהר אפני 3 גמנע!!!

"ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך" (יב' א')
שואל האלשיך הקדוש. שהרי סדר היציאה אמור להיות הפוך ממה שכתוב בפרסוק. שהרי יוצאים קודם כל מהבית, ואחרי זה מהמולדת, ואחרי זה מהארץ. א"כ היה צריך להיות כתוב "מבית אביך ממולדתך ומארצך?"
אלא שכאן היציאה היתה יציאה נפשית ורוחנית מהמקום וממסביבה שבה גדל אברהם. ולכן נכתבו בסדר הזה, כדי שיהיה בהדרגה מהקל אל הכבד, קודם כל "מארצך" - ממנהגי הארץ יותר קל לשכות. אחרי זה "ממולדתך" - שממנהגי המולדת יותר קשה להתנתק ולשכות. ולבסוף "מבית אביך" - להתנתק מהמשפחה וממסביבה הקרובה ביותר, שזה החלק היותר קשה, ולכן נכתב בסוף. [האלשיך הקדוש]

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

ביזנייטס'
העסק והסקופ במקום אחד!
מופץ ב-500 נקודות מרכזיות ברחבי העיר
לפרסום טל. 0534158343 כתובת מייל: biznais100@gmail.com

מקום זה שמור לך ועכשיו ב 10% הנחה פרטים בפל': 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים כל המוצרים לאופניים חדשים במחירים מוזלים וכן אופניים יד שניה במחירים מוזלים 052-718-38-66

זכרון יהודה

כניסת השבת: 17:49
יציאת השבת: 18:39
רבנו תם: 19:17
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

הגרלה על הפ-ת-ע-ה בתהלים פרטים בעמוד 2

עלון שבועי לע"נ הבחור יהודה בן שרה ז"ל

פרשת לך לך

"זאת בריתי אשר תשמרו... המול לכם כל זכר" (בראשית י"ז, י')

מזל טוב! מזל טוב! פנתה המיילדת בחיוך קורן לסוניה האם הטריה ששכבה חלשה ומותשת. "יש לך בן מתוק ובריא", הוסיפה כשהיא מרימה אותו אל מול פניה של סוניה. סוניה התבוננה בו בהתרגשות בתינוק הקטן שאחזה המיילדת בידיה, פניו היו אדומות, אגרופיו הקטנים קמוצים, וקול צרחותיו הרמות נשמעו באוזניה כקול שירה ערבה, דמעות של התרגשות זלגו על לחייה. ובעיניה זרח אור. בורים בעלה שעמד אף הוא לצד המיטה ולא מסוגל היה להמיש עיניו מהעולל הקטן שהפכו לאב, הגניב מבטים תמהים לעבר סוניה. הוא הכיר אותה טוב מספיק כדי לחוש שדבר מה טורד את מנוחתה ופוגם בשמחתה. אך באותם רגעי התרגשות לא אמר מילה בענין אלא נצר את התמיהה בליבו והמתין לשעת כושר מתאימה לברך את הברך. שעת הכושר אכן הגיעה מוקדם משציפה... במשך מספר ימים טיפלה המיילדת המסורה בתינוק ובאמו, וכשראתה שהאם הצעירה הסתגלה לטיפול בתינוק מבלי עזרתה, הורתה לסוניה כמה הוראות וכללים להמשך הטיפול בתינוק, ועזבה את ביתם. כאשר עזבה המיילדת את הבית, פנתה סוניה אל בורים בעלה ואמרה בחשש: "מאז שבנונו נולד, מרגישה אני כי רגשותיי חצויים ואשרי אינו שלם. הרי בנו הקטן יהודי הוא, ואני מרגישה שאם לא נמול אותו, לא תהא אהבתי אליו ושלמתי. לכן מבקשת אני ממך שתסיע לי לקיים את רצוני ולמול את בנו". "מה?" הביט בה בורים בזעזוע כמי שנתבלבלה עליו דעתו. "שכחת היכן אנחנו חיים!? איננו גרים באמריקה או באירופה, אנו חיים ברוסיה הלבנה תחת השלטון הקומוניסטי האוסר באיסור חמור למול את התינוקות, ויתרה מזו, הרי אני משמש בתפקיד בכיר בנק.ו.ד.ו.ה.ק.ו.ד באופן רישמי היה משרד הפנים של ברית המועצות, אך למעשה היה מוסד אכזרי שרדף כל מי שהתנגד להשקפה הקומוניסטית). אם אתפס בעבירה החמורה שמלתי את בני, ידוע לך כי ענשי יהיה חמור ביותר. לא איננו יכולים להכניס עצמנו לסכנה הגדולה הזו". סיים בקול פסקני. "סוניה לא נכנעה והמשיכה להפציר: "מודעת אני היטב לגודל הסכנה, ובכול זאת מתחננת אני בפניך שתרשה לי למול אותו", בורים ראה כי מילת בנם היא בנפשה של אשתו, והבין שלא יוכל לעמוד בכפני הפצרותיה, לכן החל לחשוב כיצד יוכל למלא את מבוקשה מבלי להסתכן. לבסוף העלה רעיון מבריק: "שמעי, הבה נמתין לזמן שבו אסע לצרכי עבודתי, ואז הזרזי את והזמיני מוהל שימול את התינוק. אם תתפסי, נוכל לומר שאני לא ידעתי מהעניין, ושהברית נערכה ללא רשותי". סוניה היתה אסירת תודה, ובורים שמח לראות באושרה. את דאגתו וחרדתו כבש עמוק בליבו, ושניהם המתינו בלבבות הולמים להזדמנות הראשונה שתזדמן. ואכן לאחר מספר שבועות נקרא בורים להעדר מהבית למספר ימים לצורך עבודתו. המוהל שהזמינה סוניה היה הרב מרדכי אסנין שהמשיך לערוך ברייתות בסתר למרות האיסור המפורש שהוצא על כך מטעם השלטונות. אולם מחמת עיכובים בלתי צפויים בדרכו של המוהל, הוא הצליח להגיע רק לאחר שבועיים לביתה של סוניה המאושרת ולמול את בנה. הברית נערכה בזריזות ובחשאי. רק המוהל וסוניה היו נוכחים ב'מעמד הברית'. מיד לאחר המילה נטלה סוניה את בנה בזרועותיה העניקה לו חיבוק עז ולחשה באוזנו באהבה- "יהודי אתה, יהודי טהור וכשר!!!" המוהל אסף את כלי המילה והזדרז לעזוב את המקום. לפתע נשמעו נקישות בדלת --- מישהו לחץ קלות על הידית, ועוד לפני שהספיקו סוניה והמוהל לחשוב מה לעשות, נפתחה הדלת ובפתח ניצב בורים בלויית שניים מחבריו לעבודה. בורים הביט בסוניה ובמוהל שהיו לא פחות מבוהלים ממנו. לרגע קפא בורים על מקומו, חש שפחד נוראי משתק אותו, אך מיד התעשת והחל צועק על המוהל: "אויב העם! באיזה רשות מלת את בני?! " המוהל לא תשתיקה את חפציו בחפזה ונמלט מהדירה כשקול צעקותיו של בורים מלווה באוזן אותן במדרגות: "אל תחשוב כי תנצל מעונש על המעשה הנפשע שביצעת" חבריו של בורים הביטו חליפות בבורים המזועזע ובמוהל הנמלט... סוד משותף היה להם ולמוהל, דבר אשר נעלם מידיעתו של בורים - - - בזמנו ערכו אף הם ברייתות לבניהם בתחבולה דומה...

327

לדיווג הגנו:
מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג' וזוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודית בת אסף, בת שבע בת יהונתן, אריאל בן יהונתן, הודיה בת מירב.

לעילוי נשמת:
הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה, הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פייגא, שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזרי בן מנוס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מוסס.

לרפואה ולהצלחה:
מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה, חננאל בן קרין, שירן בת טוביה, יהודה בן חנה.

לרפוא"ש והצלחה בכל:
יעקב דוד בן שוכרה- מרים אהובה בת מולוק אורה בת חביבה מיכאל בן גולדה- רוגית בת מרים שאול בן יפת- ציונה בת רחל מירב בת ציונה- יעל בת מירב לע"נ: שלום בן סנדיה- רחל בת מהדי

לתרומות לעלון- להנצחות ולתגובות: 052-718-38-66 מאיר נוראני

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

אין לקרא בזמן התפילה וקריאת התורה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת אימי מורתי
שרה נוראני בת מרים אהובה
שנלב"ע ביום הושענה רבה
כ"א תשרי תשפ"ב
ת.נ.צ.ב.ה.

סיפור לשבת - דליפות וענברים.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

"והנה בוקר אחד, נחת לו צוות הקצינים באגדוניה הקטנה, והללו מתחילים לרחרח, ולבדוק בניין שיענה על דרישות הצבא. הם חיפשו - ליתר דיוק - בניין שישימש כאסם, כמחסן גדול לתבואה."
 "יפה מאד רונלד, אני מתחיל להריח אבק שריפה באוויר", מתח לא קטן מתרומם כענן אבק מדברי באוויר.
 "כן, כן, עסקני ורבני אגדוניה היו לחוצים וטרודים, הקצינים שוטטו ובלשו, ולעת ערב הם היו אמורים לעדכן את ראש העיירה לגבי המבנה שהמלך מעוניין בו. האמת ניתנת להיאמר, שיהודי אגדוניה היו פחות מוטרדים, הם היו אנשים עניים וקשי-יום, ובעיר לא היו בנינים רציניים. אבל לך תדע.

"ערב טוב לך, מדבר רונלד צוקרמן ידיך מאמריקה. לדעתי לא דיברנו ארבעה חודשים לפחות, ומה אגיד לך, כמו תמיד, אני מתגעגע לקרוא את השם שלי בעתון. ברוך הבא רונלד. באמת רציתי לשאול אותך, ארה"ב עם נשיא שחור, זו אותה ארצות הברית?
 "נו, מיסטר לוי, אני לא בדיוק עסוק בפוליטיקה המקומית, ומבחינתי כיהודי שומר מצוות אין הבדל בין נשיא שחור לנשיא לבן, הקב"ה ממליך מלכים ואנחנו היהודים הגלותיים, למדנו להביט על הנעשה בעין ורודה, עין אופטימית, כי גם אם נרטון ונתלונן זה לא יעזור.
 או.קי רונלד, נעזוב פוליטיקה, כמו שאני מכיר אותך יש לך סיפור נחמד בקנה, אז בוא נצא לדרך, במה עסקינן? "כן הרב לוי, לא מכבר ראיתי תמונות מן האסון שהתרחש אצלכם בישראל. לבכות, ממש לבכות.

והנה מיד אחרי צאת הכוכבים התפרסמה השמועה מבית ראש העיירה לשכונת היהודים "ועדת הקצינים החליטה לנכס לטובת צבא המלך, את בית הכנסת הגדול של העיירה".

"שמו שמים, בית הכנסת המרכזי יהפוך לאסם תבואה, חילול הקודש, חיל ורעדה אחזו בכולם. העסקנים והרבנים פנו במרצה לביתו של הרב שאול אבולעפיה, להודיעו על ההחלטה המזועזעת.

הרב אבולעפיה האזין להם בקשב רב, עצם עיניו וביקש מצוות ראשי הקהילה למצוא עבורו רעיון, פתרון, כדי למנוע את רוע הגזירה. חשוב לציין כי הרב בעצמו, למד והתפלל בבית כנסת קטן הצמוד לביתו, ורק בחגים דרש והתפלל בבית הכנסת הגדול.

"קחו לכם שעה זמן לחשוב" ביקש הרב "אני צריך רעיון, חוט של פתרון כדי להציל את המצב".

"הללו התיישבו מול הרב נרעדים ופוחדים. סטירת לחי שכזו, אף אחד לא שיער לעצמו ולא חלם בחלומותיו הכי שחורים. אחרי שעה ניצב אל מול הרב אחד מגבאי בית הכנסת ואמר: "כבוד הרב, אני חושב שאחרי שהצבא יכניס תבואה לבית הכנסת, אזי תוך זמן קצר הוא יוציא אותה ממנו ויחזיר לנו אותו. ואם הרב שואל מדוע, אסביר.

בשנה האחרונה ישנן שתי תופעות לא נעימות בבית הכנסת. הראשונה, כשיורד גשם לעיתים, מים דולפים מן הגג, ובנוסף להקות של עכברים השתלטו על בית הכנסת ועדיין לא פעלנו לתיקון המפגע".

המשך בעמוד 4.

ארבעה ספרי תורה מהודרים בבית כנסת אחד הלכו לאיבוד עקב הצפה מגשמי הברכה, ממש עצוב ומזועזע. יצא לי לדבר עם גבאי בית הכנסת המרוקאי בקהילה כאן בניו-יורק, והוא אמר לי: "רונלד, אנחנו כבר לא אנשים צעירים, אבל הנסיון שלנו שווה מליונים. אם מתרחש אסון כזה יש דברים בגו". צריך לפשפש".

"נו, ואז הוא מספר לי סיפור, והוא לא בטוח אם זה ארע באוקראינה או במרוקו, אצל אדמו"ר, או אצל צדיק מרוקאי לבוש גלימה.

אבל בשביל הסיפור נחזור דווקא 150 שנה למרוקו, שיהיה מרוקו, אל קהילה קטנה בעיירה מרוקאית קטנה, נקרא לה לצורך העניין אגדוניה. הרב הגאון שאול אבולעפיה היה רב העיירה ועל פיו נשק כל דבר. הוא היה אב בית הדין, השוחט, וכמובן מנהיג רוחני ללא חת, שיד לו גם בתורת הקבלה.

"באותם ימים שלט במרוקו מלך עריץ, אשר ביקש לחזק את צבאו, ולכונן עבורו מחנות, הן לחיילים והן למזון.

הוא הורה לצוות קצינים לעבור מעיר לעיר ומכפר לכפר ולאתר עבורו מבנים גדולים וחזקים, ולהחרימם לטובת הצבא.

"חיל ורעד אחז את היהודים, בעיקר את העשירים שבהם בעלי הנכסים והמבנים התעשייתיים. אף אחד לא רצה שהמבנה שלו יוחרם לטובת צבא המלך בעבור קומץ פרוטות מבישות.

פרבראות

"ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה" (יב"ב)
 הפשט הפשוט של **"ואגדלה שמך"** הוא, שה' יסיף לאברם את האות ה' ובכך יגדיל את שמו ל- "אברהם". **וישנו עוד הסבר נפלא ביותר על כך, "ואגדלה שמך"**- אם נקח את השם של **"אברהם"** ונגדיל אותו עם סך האותיות המלא כך: אל"ף ב"ת רי"ש ה"א מ"ם, זה יצא בגימטריה **1119**. שזה כמנין הפסוק "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד". (עם הכולל). וזאת מפני שאברהם אבינו היה מפרסם את שמו של ה' יתברך בעולם, ובכך מייחד אותו בעולם, וזה **"והיה ברכה"** - שזו הברכה שזכה לה. [גינת אגוז]

שלוחה 1 קו זמני תפילות - חיפוש מנין 24 שעות.

שלוחה 2 מאגר השיעורים - שיעורי דף היומי ועוד...

שלוחה 3 קו המכירות הארצי - מוצרי יד שניה, השכרת ומכירת דירות לל"ת...

הנל בקו הארצי

03-5-744-322

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת לך לך
 כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי **"זכרון יהודה"**
 במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)
בשעה 2:00 בצהריים
והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!
 קאו מהחונכמ!

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:
7183866@gmail.com

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

בית דת
 לתרומות וישועות: **1800-20-22-20**

קו הצלת חיים.
03-748-16-11
קו מניין הצעירים
המדדת שמעון
03-30-415-72

פיצוחי עישתי
 כל סוגי הפיצוחים והתבלינים
 בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א
לכבוד שבת קודש!
 בירנבוים 19 בני ברק. **03-6746233**

עולם ההדפסות
 חוברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים
05484-99-453
8499453@gmail.com

מוניות דקר
 בהנהלה חדשה
שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ
03-676-8181
 לא גובים תמורה עלפניות

